

Poniedziałek 18 Listopada
bł. Karoliny Kózka

18.00 /zbiorowa za żywych/

- Dzięczyna z okazji 13r. ślubu Marka i Gabrieli Necel

- w pewnej intencji

- Przez wstawiennictwo Niepokalanego Serca Maryi i św. Michała Archanioła o rozwiązanie trudnych spraw Magdy

-

Wtorek 19 Listopada

07:00 + Paweł Behmke

Środa 20 Listopada
św. Rafała Kalinowskiego

17:00 + Józef Lessnau

18:00 /zbiorowa za zmarłych/

+ dusze w czyśćcu cierpiące

+ z Rietz i Dąbrowskich

+ Długoborscy: Maria i Waclaw, Katarzyna Staniów

+ Augustyn i Marek Goyke, dusze w czyśćcu cierpiące

+ dziadkowie Mach

+ Potrykus Roman w r. śm. i Anna

+

Czwartek 21 Listopada
Ofiarowanie NMP

07:00 + matki z IV Róży Różańcowej

Piątek 22 Listopada

św. Cecylii

18:00 + Renusz: Marta, Józef, z rodziny

Sobota 23 Listopada

18:00 + Florian Bolda z ok. ur., Jadwiga, Stefan oraz synowie: Roman i Stefan, Stefania i Ignacy Hebel

Niedziela 24 Listopada
Chrystusa Króla

08:00 + siostry z I Róży, ks. Wiesław Wett i dusze w czyśćcu cierpiące

10:30 + rodzice Dettlaff i Baran

16:00 + ojciec Zygfryd oraz dziadkowie z obojga stron

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIERDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 602 574 613 WWW.PARAFIA.CHLAPOWO.PL

Numer parafii konta 58 8349 0002 0030 2696 2000 0010

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XXXIII Niedziela Zwykła – 17 listopada 2024 r.

1. W dzisiejszą niedzielę obchodzimy VIII Światowy Dzień Ubogich pod hasłem „Modlitwa ubogiego dociera do Boga” (Syr 21, 5) i Światowy Dzień Pamięci o Ofiarach Wypadków Drogowych.
2. W bieżącym tygodniu wspominać będziemy w poniedziałek bł. Karolinę Kózka – dziewicę i męczennicę, w środę św. Rafała Kalinowskiego, w czwartek Ofiarowanie NMP, w piątek św. Cecylię – patronkę muzyki kościelnej. Wszystkim solenizantom i jubilatom tego tygodnia składamy najserdeczniejsze życzenia imienninowe.
3. W przyszłą niedzielę pierwsza z zapowiadanych zbiórek do puszek na ogrzewanie kościoła. Jak temperatura w kościele spadnie poniżej 8 stopni włączymy ogrzewanie. Na ten cel będą ponadto zbiórki 1, 15 i 29 grudnia oraz 5 i 19 stycznia, 16 i 23 lutego oraz 2 marca. Od marca 2025 roku będziemy chcieli zbierać na ten cel systematycznie w każdą czwartą niedzielę miesiąca (o ile nic nie wypadnie), aby na zimę 2025/2026 mieć już jakiś budżet. Pomysł zacerpnięty z Jastarni.
4. Przy wyjściu do nabycia nowy numer pisma „Gość Niedzielny” w cenie 10 PLN i nasz parafialny biuletyn, w którym przedruk papieskiego Orędzia na Światowy Dzień Papieski.
5. Dziś „w niedziele ubogich” można z tyłu kościoła wziąć tytkę na żywność. Wypełnioną przynosimy worem lat poprzednich do przedsionku kościoła do 6 grudnia. Żywność zostanie przekazana do punktu Caritas we Władysławowie, który obsługuje charytatywnie także naszą parafię.
6. Miejski Klub HGK PCK Władysławowo serdecznie zaprasza na honorowy pobór krwi, który odbędzie się w Szkole Podstawowej nr 2 w dniu 30 listopada 2024 roku (sobota) w godz. 8.30-12.00. Wejście na halę od strony boiska Orlik.
7. W niedzielę 1 grudnia o godz. 10.30 oaza będzie rozprawdzać własnoręcznie wykonane lampiony. Dochód ze sprzedaży przeznaczony zostanie na leczenie Konrada Damaszkę.

Ks. Sławomir Skoblik – proboszcz parafii

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA NA VIII ŚWIATOWY DZIEŃ UBOGICH

Modlitwa ubogiego dociera do Boga (por. Syr 21, 5)

Drodzy bracia i siostry!

1. Modlitwa ubogiego dociera do Boga (por. Syr 21, 5). W roku poświęconym modlitwie, w perspektywie Zwyczajnego Jubileuszu roku 2025, to wyrażenie biblijnej mądrości jest wyjątkowo stosowne, by przygotować nas do VIII Światowego Dnia Ubogich, który przypada 17 listopada. Chrześcijańska nadzieja obejmuje również pewność, że nasza modlitwa dociera przed oblicze Boga; ale nie każda modlitwa: modlitwa ubogiego! Rozważmy to Słowo i „odczytajmy” je na twarzach i w historiach ludzi ubogich, których spotykamy w naszych dniach, aby modlitwa stała się drogą komunii z nimi i uczestnictwa w ich cierpieniu.

2. Księga Syracha, do której się odwołujemy, nie jest zbyt dobrze znana, a zasługuje na odkrycie ze względu na bogactwo tematów, jakie porusza, zwłaszcza gdy dotyka relacji człowieka z Bogiem i światem. Jej autor, syn Syracha, to nauczyciel, uczony w Piśmie z Jerozolimy, który tworzył prawdopodobnie w II wieku przed Chr. To mędrzec zakorzeniony w tradycji Izraela, który naucza na temat różnych dziedzin ludzkiego życia: od pracy po rodzinę, od życia w społeczeństwie po wychowanie młodzieży. Zwraca uwagę na kwestie związane z wiarą w Boga i przestrzeganiem Prawa. Porusza niełatwe problemy wolności, zła i Bożej sprawiedliwości, które są niezwykle istotne także dla nas dzisiaj. Syn Syracha, natchniony przez Ducha Świętego, pragnie przekazać wszystkim drogę do mądrego i godnego życia przed Bogiem oraz braćmi i siostrami.

3. Jednym z tematów, którym ten autor natchniony poświęca najwięcej miejsca jest modlitwa. Czyni to z wielką żarliwością, ponieważ oddaje głos swojemu osobistemu doświadczeniu. W rzeczy samej, żaden tekst na temat modlitwy nie mógłby być skuteczny i owocny, gdyby nie wychodził od tych, którzy codziennie stoją w obecności Boga i słuchają Jego Słowa. Syn Syracha oświadcza, że szukał mądrości od lat młodzieńczych: „Będąc jeszcze młodym, zanim zacząłem podróżować, szukałem jawnie mądrości w modlitwie” (Syr 51, 13).

4. W swojej wędrówce odkrywa jedną z podstawowych rzeczywistości Objawienia, a mianowicie fakt, że ubodzy mają uprzywilejowane miejsce w sercu Boga, do tego stopnia, że w obliczu ich cierpienia Bóg jest „niecierpliwy”, dopóki nie odda im sprawiedliwości: „Modlitwa biednego przeniknie obłoki i nie ustanie, aż dojdzie do celu. Nie odstąpi ona, aż wejrzy Najwyższy i ujmie się za sprawiedliwymi, i wyda słuszny wyrok” (Syr 35, 17-18). Bóg zna cierpienia swoich dzieci, ponieważ dla wszystkich jest czułym i troskliwym Ojcem. Jako Ojciec troszczy się o najbardziej potrzebujących:

ubogich, zepchniętych na margines, cierpiących, zapomnianych... Ale nikt nie jest wykluczony z Jego serca, ponieważ przed Nim wszyscy jesteśmy ubodzy i potrzebujący. Wszyscy jesteśmy żebrakami, ponieważ bez Boga bylibyśmy niczym. Nie mielibyśmy nawet życia, gdyby Bóg nam go nie dał. A jednak, jakże często żyjemy tak, jakbyśmy byli panami życia lub jakbyśmy musieli je zdobyć! Mentalność światowa wymaga od nas, abyśmy stali się kimś ważnym, abyśmy wyrobili sobie imię na przekór wszystkim i wszystkiemu, łamiąc zasady społeczne w celu zdobycia bogactwa. Cóż za smutna iluzja! Szczęścia nie osiąga się gwałcąc prawa i godność innych osób.

Przemoc spowodowana wojnami wyraźnie pokazuje, jak bardzo aroganccy są ci, którzy uważają się za możnych wobec ludzi, podczas gdy w oczach Boga są nędzarzami. Jakże wielu nowych ubogich rodzi ta zła polityka prowadzona przy pomocy broni, jakże wiele niewinnych ofiar! Jednak nie możemy się wycofać. Uczniowie Pana wiedzą, że każdy z tych „maluczkich” nosi oblicze Syna Bożego, a nasza solidarność i znak chrześcijańskiej miłości muszą dotrzeć do każdego z nich. „Każdy chrześcijanin oraz każda wspólnota powołani są, by być Bożymi narzędziami wyzwolenia i wspierania ubogich w celu ich pełnej integracji społecznej; zakłada to, że jesteśmy uważni na krzyk ubogiego i gotowi go wesprzeć” (Adhort. apost. Evangelii gaudium, 187).

5. W tym roku poświęconym modlitwie musimy przyswoić sobie modlitwę ubogich i modlić się wraz z nimi. Jest to wyzwanie, które musimy podjąć i działanie duszpasterskie, które należy rozwijać. Bowiem „najgorszą dyskryminacją, jakiej doświadczają ubodzy, jest brak opieki duchowej. Olbrzymia większość ubogich otwarta jest szczególnie na wiarę; potrzebują Boga i nie możemy nie ofiarować im Jego przyjaźni, Jego błogosławieństwa, Jego Słowa, sprawowania Sakramentów i propozycji drogi wzrostu i dojrzewania w wierze. Opcja preferencyjna na rzecz ubogich musi głównie przyjąć formę uprzywilejowanej i priorytetowej opieki duchowej” (tamże, 200).

Wszystko to wymaga pokornego serca, które miałoby odwagę stać się żebrakiem. Serca gotowego uznać siebie za ubogiego i potrzebującego. Istnieje bowiem związek między ubóstwem, pokorą i zaufaniem. Prawdziwy ubogi jest pokorny, jak powiedział święty biskup Augustyn: „Biedak nie ma się czym szczycić, bogaty ma pychę, z którą musi walczyć. Posłuchaj mnie zatem: bądź prawdziwym ubogim, bądź cnotliwy, bądź pokorny” (Mowy, 14, 4). Człowiek pokorny nie ma się czym chlubić ani czego domagać, wie, że nie może liczyć na siebie samego, ale mocno wierzy, że może odwołać się do miłosiernej miłości Boga, przed którym stoi jak syn marnotrawny, który wraca do domu skruszony, aby przyjąć uścisk ojca (por. Łk 15, 11-24). Biedak, nie mając się na czym oprzeć, otrzymuje moc od Boga i pokłada w Nim całą swoją ufność. Pokora rodzi bowiem ufność, że Bóg nas nigdy nie opuści i nie pozostawi bez odpowiedzi.

-----cdn-----